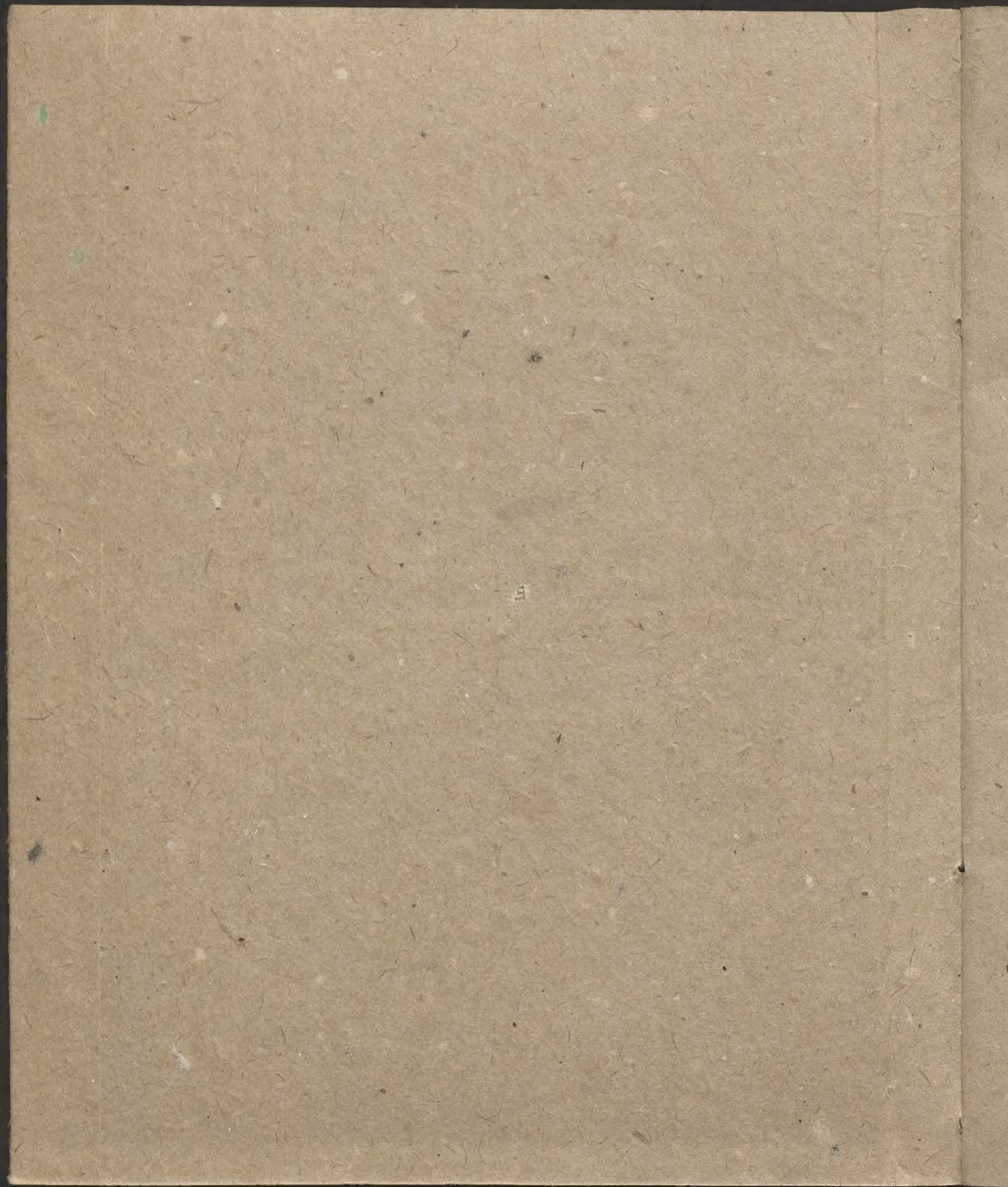
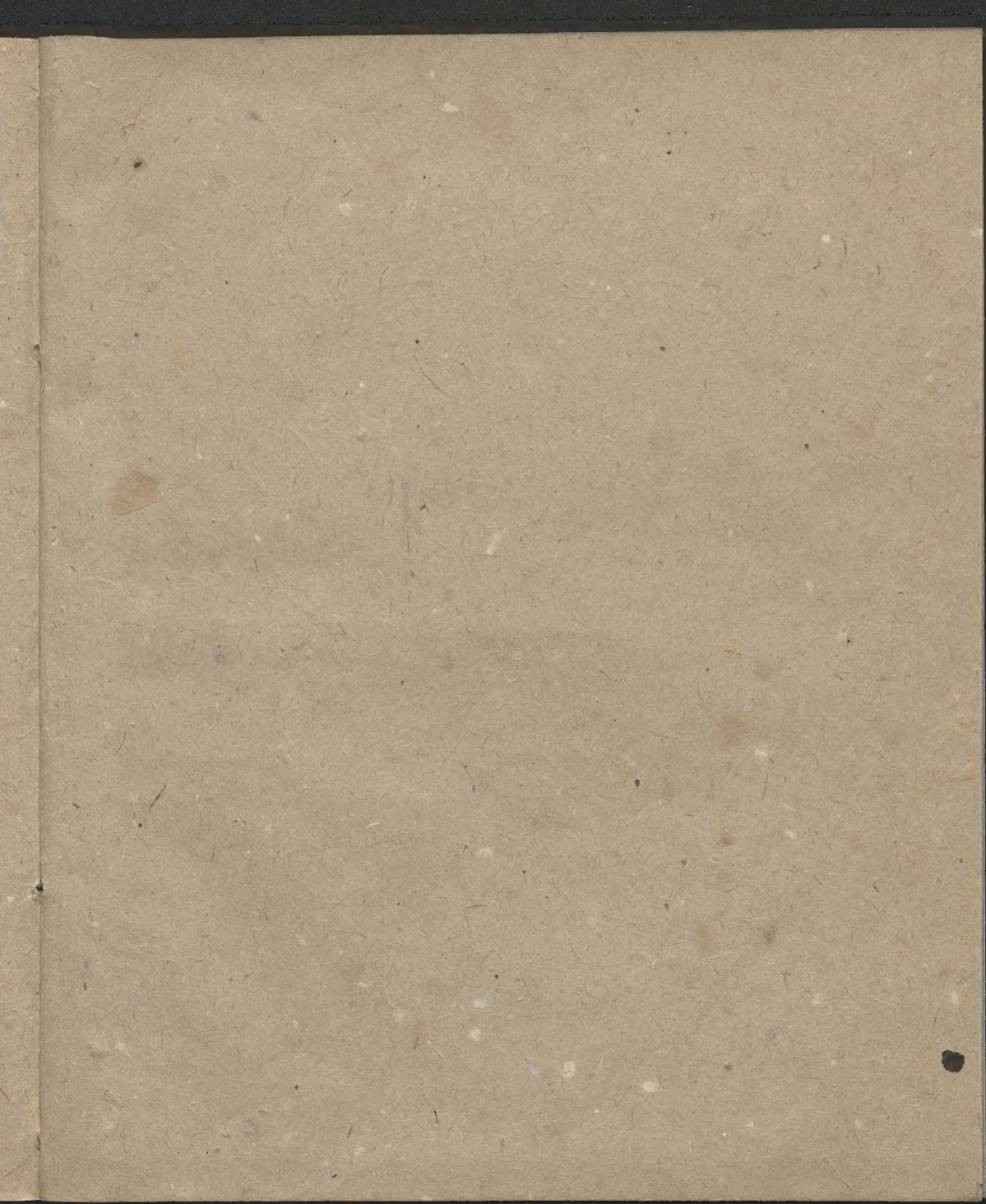
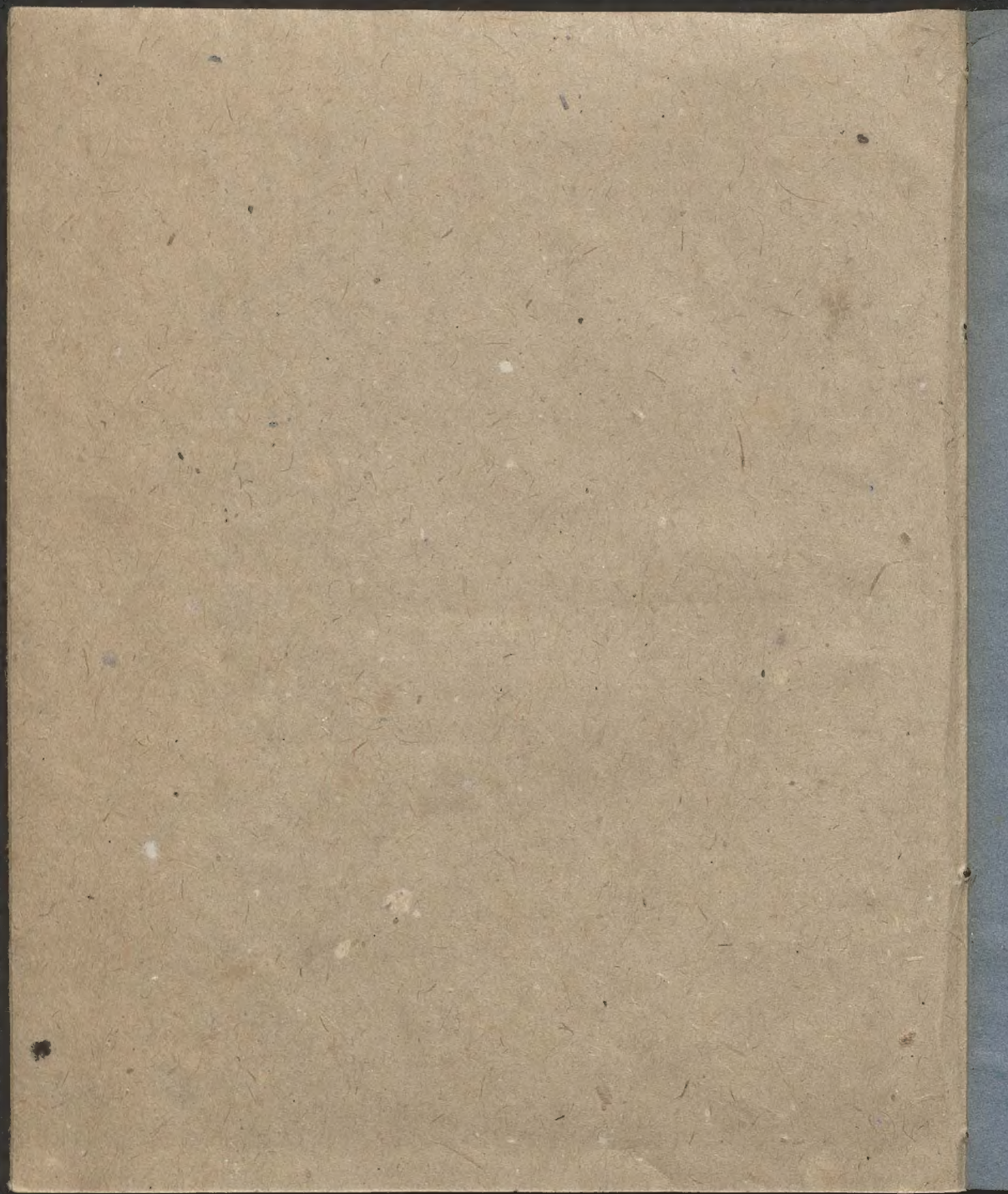

15699 **Kat. Komp.**

Mag. St. Dr.

15699

I

P

Ignatius

Badurski Andreas Testificatio concepti
A. 1765. 1765
datoris ex obitu Pauli Jgn. Manka
exhibita 1765. 2. 18 Junii

PANEG. et VITAE
Polon.

N° 528

TESTIFICATIO

Concepti doloris

ex obitu

Clarissimi olim ac Doctissimi Viri,

**M. PAULI IGNATII
MANKA**

In Alma Universitate Cracoviensi Philosophiæ Docto-
ris, in Classibus Vladislaviano- Novodvorscianis Scho-
læ Rhetorices Professoris, Contubernii Hieroso-
lymitani Senioris, Collegæ Minoris
Vocati,

dum

In Ecclesia Collegiata Divæ Anne
pia Ei funebria persolverentur

à

M. ANDREA BADURSKI

Philosophiæ Doctore, Poëseos Professore Col-
lega Minore Vocato,

EXHIBITA

Annô Domini 1765. die 14 Junii

BIBLIOTH. UNIV.

JAGELLONICAE

15699I

TESTIFICATIO

Concepti doloris

ex obitu

EXHIBITA.

Communis vox dolor est.

Est causa doloris amor, est causa solatium.

Dolori obviant alii, obtemperant alii, devorant gemitus alii,

Dolorem simulant alii, dissimulant alii, patiuntur alii.

imò

Suspirant pleriq; dum devolutionem fortunæ sperant.

Alii penes affectus afficiunt, alii delendo è vivis, dolent.

Eapropter,

necesse ut peccet in forma, qui in materia doloris credit colori.

cùm

& cordicitus dolentes & exultantes, pariter illacrymentur sæpius

Prò quàm varias natura dolendi vias aperuit!

Quot capita, tot sensus.

quot judicia, tot sententiæ.

quotquot affectus, tot fines doloris,

Verùm enim verò.

dolor amicus, dolor verus, dolor urbanus est.

quem

amor. pietas, natura.

in

in
adversis, fortuitis, morte.
excitat, svadet, intendit.

Hos inter, ferre primum & alterum est viri.
dissimulare tertium non est hominis.

Utiq;

*Piis lacrymis ni ratio finem fecerit, natura non faciet,
Nihil animum pie dolentem à solitudine avertit.*

nisi ratio & honesta occupatio.

*Talem vitam nobis natura ipsa permisit,
quæ primum nascentium omen, fletum esse voluit.*

Et licet si

*Majus incrementum doloris est,
ea, super quibus dolemus, scribere.*

at quia

*Amicorum vitâ carentium, æquè ac incolumium reminisci necesse
serviet, non imperabit dolor.*

& quod

amor, pietas, natura.

in

Patriotam, Christianum, mortalem.

jure, persuasu, impulsu.

exigit, permittit, mandat.

hoc

super fatis

Cla-

Clarissimi olim ac Doctissimi Viri
M. PAULI MANKA, Philosophiæ
Doctoris, Rhetorices Professoris, Contu-
bernii Hierosolymitani Senioris Col-
legæ Minoris Vocati.

Testificatio concepti doloris obsequium exsolvet.

Amoris debita amore solvuntur.

Pietas & amor Silentium non habent, componi non curant.

& evisceratos affectus per obstacula promunt.

Quod si

Mors ex præteritis vitæ actibus ponderanda est.

Vir hic, verus, secundum cor Dei fuerat.

qui

Superis totam animam.

Superioribus totam mentem.

Amicis integram voluntatem.

Dederat, donaverat, dedicaverat.

In adolescentia maturam servavit pueritiam.

In juventute operam dedit, ut bene viveret,

totâ vitâ, ut bene moreretur.

Coronatrix Regum Cracovia, genuit Eum in Scholis ad coronam
Regina animorum Eloquentia facultatum sibi adoptavit hæredē.

Hac in Urbe natus,

hîc educatus,

hac Urbe de Orbe sublatus.

Felicitatem dixerim.

Vivere inter suos, educari inter Patriotas, mori inter amicos;

At verò

Musas sibi amicas, quia inquilinas habuit.

imò,

humaniores Literas non didicit, sed absorbuit.

verè

Vas electionis PAULUS.

quod Mula inæstimabili clenodiò appretiârunt sapientiâ.

Altioribus in Studiis ivit eò feliciùs

quò desideravit ferventiùs.

Liberalibus in Artibus licentiosus & exlex esse noluit.
Læporibus & oneribus Academicis ferendis ultro sese obtulit

tam feliciter;

ut amorem Philosophiæ brevì sibi conciliaverit PROFESSOR

Procertò

plurimum profecit, quia bene vivere didicit.

Multum didicit, quia nil plus iustò sapit.

verè sapit, quia *non sibi, sed usibus Orbis.*

Cooptatus inter Philosophiæ Doctores,

quà domi, quà foris, omnibus dextrè respondit

Culmen sis Rhetorices Professor ipsam visus præsentâsse Eloquentiâ

in Exedris Divinus Præco. (a)

in Cathedris floridus Orator. (b)

in Scholis subtilis Philosophus (c)

ubivis linguâ & calamo potens.

au-

(a) Conciones tum Cu'ma tum Cracoviae. (b) Panegyrim sube
Propositione: Concordia Col-ssium Charitum CANTIUS ab una litera No-
minali honorig; Illustris ac Magnifici Dni TUCHOËKA Capitanei Tasion-
censis oblatam (c) Disputationes Scholasticas.

audivi t, refulsit, claruit.

doctus, sine fastidio.

amicus sine simulatione

Concentus Cœlestis charitum audita & probata ubivis chàmonia

Suffecit una litera ad totum opus.

in unitate, summam laudum Cantianarum conclusit.

Juventutem docuit, ut decuit.

mentes instituit, mores excoluit. (d)

Professione suæ omni melliori modò satisfecit.

Eximias animi Ejus dotes Regalis æstimavit Prussia.

omnibus enim sese applicuit, omnibus aded placuit.

ut Prælati & Canonici Culmenſis Cathedralis, familiarem,

rerum Patriarum Optimates, domesticum.

communis Magistratus, Civem.

& crebriùs amârint,

& desiderârint frequentius.

Amores & desideria continuus excitaverat labor.

quem

effusi in expoliendis adolescentum ingenis accenderunt sudores

Sudores illi Regni distinxerunt Coronam

LANCKORONSCIOS, LIPSCIOS, TRZCIENSCIOS,

TUCHOLKAS, LESKIOS, MICHALCZESCIOS,

aliosq; quæ privatæ suæ, quæ publicæ institutioni commissos.

Respondit æquè loci favori, respondit Matris Academiæ amori.

gratitudine pensavit affectum, obsequiò debitum.

nem-

(d) *Exercitium de varietate vanitatum Illustri Magnifico Domino
Michaeli TRZCIENSKI Castellano Dolzin: dictum, tum Orationes
pro Conceptione MARIE, Domo Ejus Lauretana de S. BONAVENTURA
tum Culmæ tum Cracoviæ absolvit:*

nempe

Redeunt, unde veniunt flumina,
Vas plenum meritîs PAULUS

iterum ad fontē, unde hauriunt Universi; Cracii Scholas recurrit

Quem

nec Castallii latices. (e)
nec Tullianum satiaverat æquor. (f)
quia

doctrina, virtute, exemplô.
in omnes fuerat profusus.

* Gallum dixerim, ni esset Aquilæ Sarmaticæ pullus,

Contubernii Hierosolymitani SENJOR

quam primùm electus, dilectus.

æquè servavit favorem, æquè justitiam.

attendens omnibus, omnibus addictus.

Hæreditas in Jerusalem Viatorem Eum monstraverat.

cùm sæpius meditaretur mortem.

& quia

longum iter Peregrino in Patriam.

non aliter, nisi pane Sacro refectus, Cœlestem petiit Jerusale

sciens;

Ex omnibus natura bonis, nihil esse tempestiva morte melius.

nihil tam bonum in vita, quàm cum desinit vita.

Increparem ego fateor mortem; obtusas habet aures non audit.

quod

Collegam Minorem Vocatum,

Qui

(e) Cracoviae Scholam Pœseos. (f) Rhetoricam docuit.

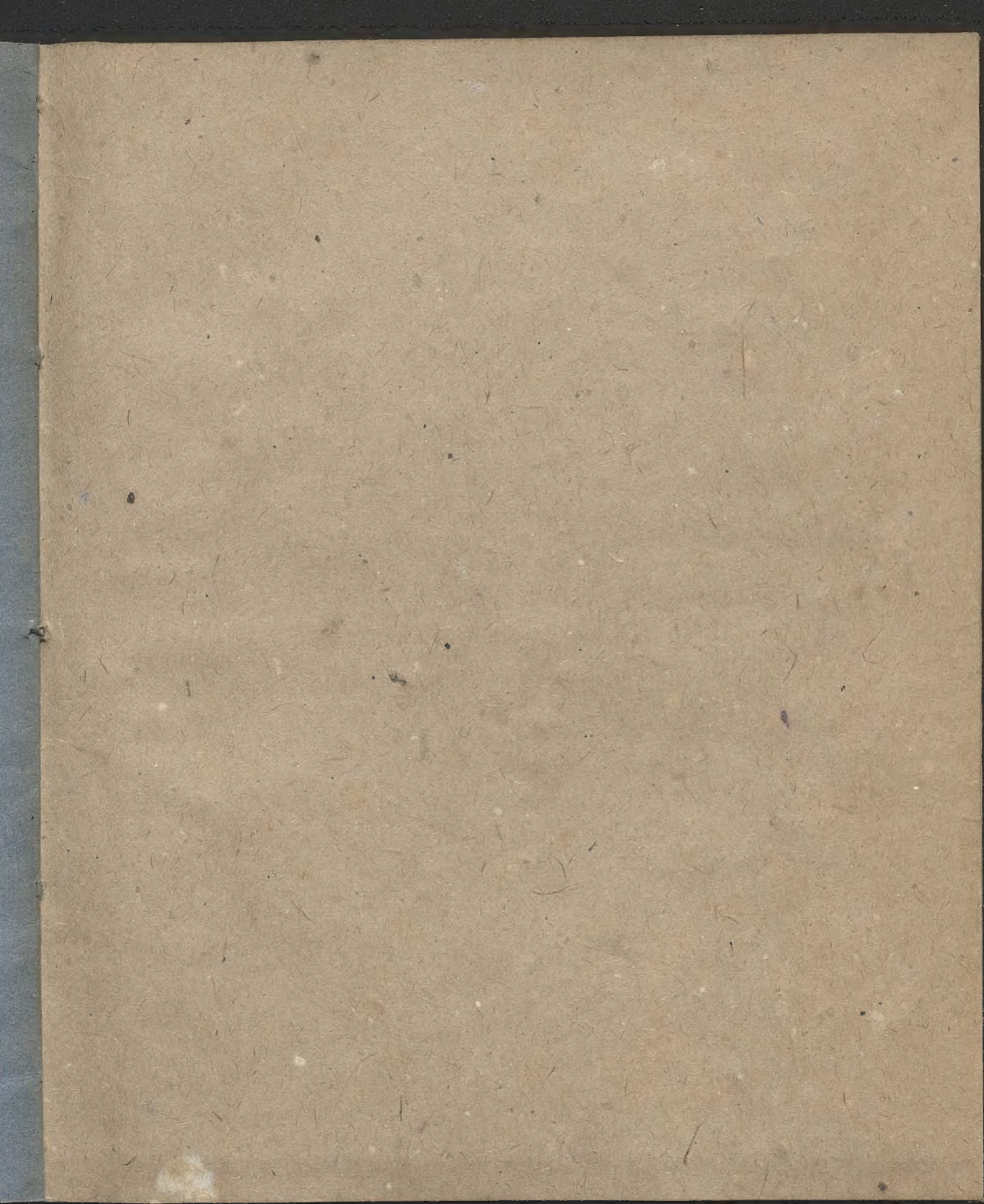
* Linguam Gallicam coluit.

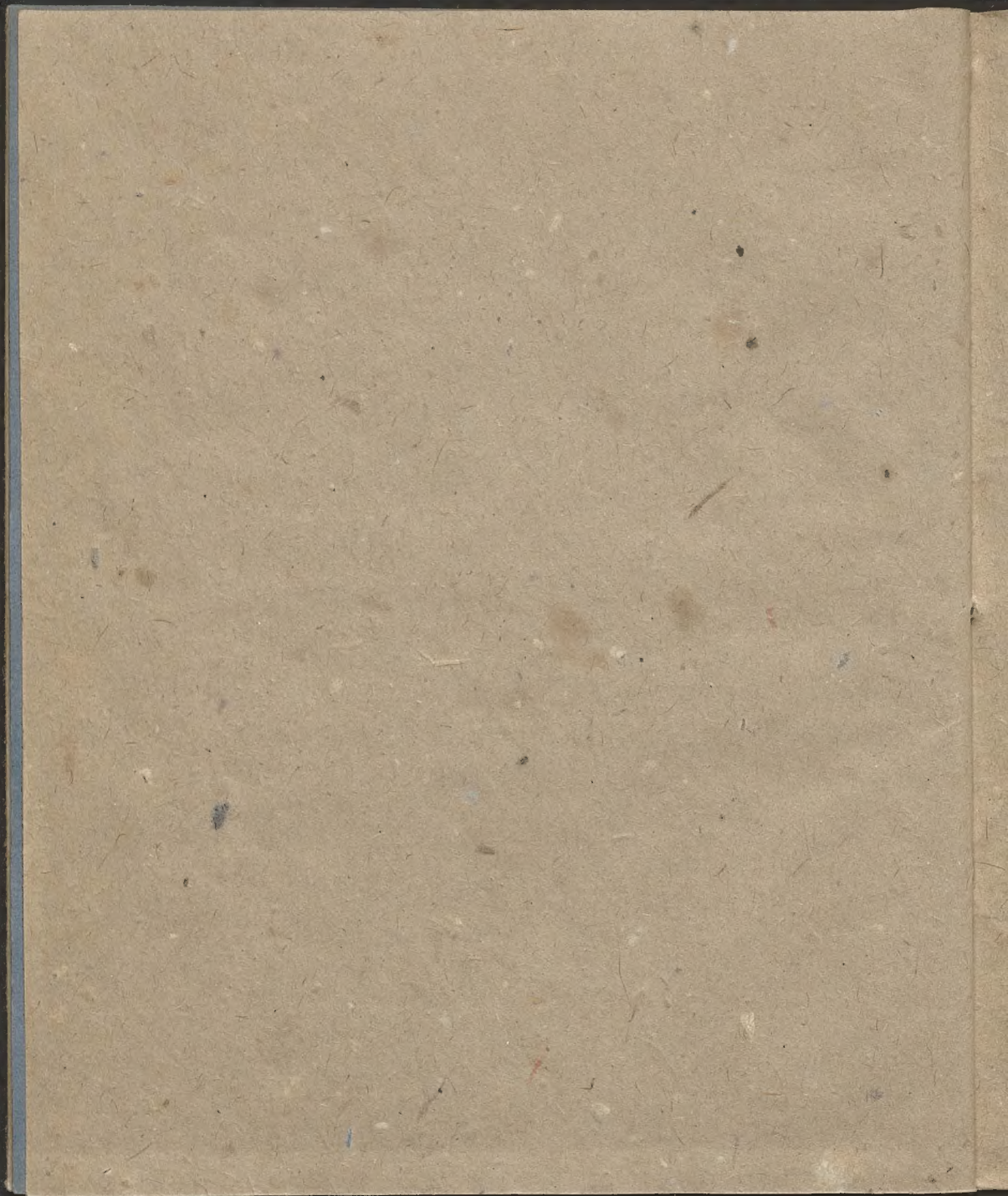
Qui nondum de loco respondit,
ad forum provocat sublimius.
Dolet ex eo Academia, super PROFESSORE
Parentes, super filio.
Amici, super Collega,
Discipuli super Magistro, dolent.
Verùm tamen
Accusare fata possumus, mutare non possumus,
Stant dura, stant inexorabilia.
nemo illa convicio
nemo fletu
nemo causâ movet.
nihil unquam parcunt ulli, nec remittunt.
Procul hinc sunt luctus, procul lugubria.
Parcamus lacrymis nihil proficientibus,
At
cùm Virum amavimus in vita quâ hominem
huic
amore, Studio, officiô,
Vita imaturè defuncto
Sit quietis æternæ
TESTIFICATIO.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0024104

